

Konklusion

Artikel 6, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, som ændret ved Europa Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, i henhold til hvilken en ansøgning om godkendelse med henblik på at erstatte fyringskilden til et anlæg til produktion af elektrisk energi, der udleder emissioner til atmosfæren, med et stof, der er fremkommet ved kemisk behandling af vegetabilsk olieaffald, i stedet for metan, skal afslås med den begrundelse, at dette stof ikke er opført på listen over kategorier af biomassebrændsler, som er godkendt til dette formål, og denne liste kun kan ændres ved et ministerielt dekret, med hensyn til hvilket vedtagelsesproceduren ikke er koordineret med den administrative procedure for godkendelse af anvendelsen af et sådant stof som brændsel, såfremt medlemsstaten – uden herved at anlægge et åbenbart urigtigt skøn – har fastslået, at det ikke er godtgjort, at anvendelsen af den nævnte vegetabiliske olie under sådanne omstændigheder opfylder de i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2008/98 fastlagte betingelser, og navnlig, at anvendelsen ikke har nogen mulige negative indvirkninger på miljøet og menneskers sundhed. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet i hovedsagen.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. november 2019 – Adriano Guaitoli m.fl. mod easyJet Airline Co. Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Roma – Italien)

(Sag C-213/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 7, stk. 1, litra a) – kompetence i sager om kontraktforhold – fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, 7, 9 og 12 – Montrealkonventionen – kompetence – artikel 19 og 33 – krav om kompensation og erstatning for den skade, der er lidt som følge af aflyste eller forsinkede flyvninger)

(2019/C 432/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli og Patrizia Padroni

Sagsøgt: easyJet Airline Co. Ltd

Konklusion

- 1) Artikel 7, nr. 1), artikel 67 og artikel 71, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område samt artikel 33 i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001, skal fortolkes således, at den ret i en medlemsstat, for hvilken en sag er indbragt med påstand om at opnå dels overholdelse af de faste og ensartede rettigheder, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, dels erstatning for yderligere skade, der er omfattet af denne konventions anvendelsesområde, skal vurdere sin kompetence på baggrund af artikel 7, nr. 1), i forordning nr. 1215/2012 for så vidt angår den første del af denne påstand og på baggrund af den nævnte konventions artikel 33 for så vidt angår den anden del.
- 2) Artikel 33, stk. 1, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999, skal fortolkes således, at bestemmelsen i forbindelse med erstatningssager vedrørende skade, der er omfattet af denne konventions anvendelsesområde, ikke alene regulerer fordelingen af retternes kompetence mellem de kontraherende stater, men også fordelingen af den stedlige kompetence mellem retterne inden for den enkelte stat.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 31. oktober 2019 – Repower AG mod Den Europæiske Unions Kontor for
Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og repowermap.org**

(Sag C-281/18 P) (¹)

*(Appel – EU-varemærker – ugyldighedssag – tilbagekaldelse af appelkammerets oprindelige afgørelse, som delvist
afslog begæringen om, at EU-ordmærket REPOWER erklæres ugyldigt)*

(2019/C 432/09)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Repower AG (ved Rechtsanwälte R. Kunz-Hallstein, H.P. Kunz-Hallstein og V. Kling)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og J.F. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede) og repowermap.org (ved abogado P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Repower AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 259 af 23.7.2018.